

Wstęp

Protokoły posiedzeń rządu Tadeusza Mazowieckiego ukazują się w 35. rocznicę powołania pierwszego po II wojnie światowej rządu niekomunistycznego w Polsce. Rządu przełomu, który przeprowadził kraj od ustroju autorytarnego do demokratycznego państwa prawnego, od gospodarki niedoborów do wolnorynkowej, od uznania sojuszy z blokiem komunistycznym do polityki zagranicznej państwa niepodległego¹.

Protokoły zawierają esencjonalny zapis wszystkich kluczowych prac i podejmowanych wtedy decyzji. Całość publikowana jest po raz pierwszy.

Jest to drugi tom pism i dokumentów Tadeusza Mazowieckiego, lub z nim związanych, które od jesieni 2023 r. ukazują się w Wydawnictwach Uniwersytetu Warszawskiego. Planowany był jako aneks do otwierającego serię zbioru *Premier*, ponieważ jego lektura ułatwia lepsze zrozumienie protokołów. Stanowią one jednak odrębną, samodzielną publikację źródeł o unikalnym charakterze. Wpisują się też w większy projekt realizowany od lat przez kilka wydawnictw: edycji protokołów posiedzeń różnych polskich rządów, poczynwszy od 1917 r.², będących ważnym odniesieniem dla tego tomu.

¹ Najważniejsze pozycje dotyczące historii tego rządu: Z. Domarańczyk, *100 dni Mazowieckiego*, Warszawa 1990; *Dziesięciolecie Polski Niepodległej 1989–1999*, red. W. Kuczyński, Warszawa 2001; A. Dudek, *Historia polityczna Polski*, Kraków 2016; tenże, *Od Mazowieckiego do Suchockiej. Pierwsze rządy wolnej Polski*, Kraków 2019; A. Friszke, *Rok 1989. Polska droga do wolności*, Warszawa 2009; A. Friszke, M. Kornat, R. Stemplowski, *Dwie epoki. O celach w polskiej polityce zagranicznej 1918–1939 i 1989–2015*, Warszawa 2020; W. Kuczyński, *Zwierzchnia zauszniaka*, Warszawa 1992; T. Kozłowski, *Koniec imperium MSW. Transformacja organów bezpieczeństwa państwa 1989–1990*, Warszawa 2019; T. Mazowiecki, *Rok 1989 i lata następne*, Warszawa 2012; D. i T. Nałęcz, *Czas przełomu 1989–1990*, Warszawa 2019; A.L. Sowa, *Historia polityczna Polski 1944–1991*, Kraków 2011; *Stanisław Gomułka i transformacja polska. Dokumenty i analizy 1968–1989*, red. T. Kowalik, Warszawa 2010; *Transformacja polska. Dokumenty i analizy 1990*, red. S. Gomułka, T. Kowalik, Warszawa 2011; *Transformacja ustrojowa w Polsce 1989–2009*, red. M. Kruk, J. Wawrzyniak, Warszawa 2011.

² Zob. *Protokoły posiedzeń rządów Rady Regencyjnej Królestwa Polskiego 1917–1918*, cz. 1–3, oprac. M. Jabłonowski, W. Janowski, G. Sołtysiak, Warszawa 2019–2020; *Protokoły*

Prezentowane dokumenty są tekstami urzędowymi, brak w nich publicystyki i emocji, choć do emocji też się odnosiły. Rzeczowy zapis, ograniczony do niezbędnego minimum, oddaje charakter posiedzeń i pracy rządu. Protokoły stanowią cenne źródło: dokumentują skalę i tempo wprowadzanych zmian, informują, co w jakim momencie było najważniejsze (w czasie, gdy wszystko było ważne) i nad czym aktualnie pracowano. Ukazują też, jak pracowano.

Dużo miejsca w protokołach od samego początku zajmuje przygotowanie reformy gospodarczej, a później jej monitorowanie. Towarzyszyły temu prace nad liberalizacją prawa i zmianami ustrojowymi: w tym zakresie szczególnie interesujące są zapisy dotyczące reformy samorządowej, reorganizacji MSW czy prokuratury. Pełnego obrazu ówczesnych zmian prawa protokoły nie dają, gdyż wiele prac toczyło się w Sejmie z inicjatywy posłów. Rząd jednak czynnie w tym procesie uczestniczył.

Protokoły nie ukazują też kuchni polityki zagranicznej. Są w nich natomiast bardzo skrupulatnie odnotowywane najważniejsze kontakty zagraniczne: zarówno oficjalne wizyty rządowe, jak i wydarzenia międzynarodowe, w których Polska uczestniczyła, czy odwiedziny ważnych polityków. Od pierwszej wizyty w Watykanie i we Włoszech w październiku 1989 r. sprawozdania z ich przebiegu składał – na najbliższym posiedzeniu rządu – premier, przedstawiciele MSZ lub inni ministrowie. Dotyczy to także kontaktów gospodarczych, w związku z wdrażanymi w Polsce reformami, z takimi instytucjami jak Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Bank Światowy czy Europejski Bank Inwestycyjny – porozumienia z którymi dyskutowano i akceptowano na posiedzeniach Rady Ministrów.

Odnaleźć można tu też wiele, wydawałoby się, zaskakujących informacji. To w czasach rządu Mazowieckiego powstał pomysł powołania Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (KRUS) – uprzywilejowanego systemu ubezpieczeń społecznych dla rolników. Również wtedy pojawiły się pierwsze projekty dotyczące Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji czy podatku VAT, choć Sejm nie wprowadził ich w życie.

Protokoły rejestrowały mimowolnie też coś więcej: ewolucję języka, atmosferę epoki. Z początkiem 1990 r. na liście obecności ministrów „Obywatela/Obywatelkę” zastąpiły tytuły „Pan/Pani”³, podobnie jak z nazw oficjalnych zniknął PRL na rzecz RP. Od wiosny 1990 r. w protokołach coraz częściej pojawiały się

posiedzeń Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej 1918–1923, t. 1–11, red. M. Kornat i in., Warszawa 2020–2023; *Protokoły rządów Wincentego Witosa*, t. 1–2, red. J. Gmitruk, M. Ratyński, Warszawa 2022–2023; *Protokoły z posiedzeń Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej [na uchodźstwie: X 1939 – VIII 1945]*, t. 1–8 oraz suplement, red. M. Zgórniak, W. Rojek, A. Suchcitz, Kraków 1994–2010.

³ Zob. il. 5 i 6 na s. 20, 21.

punkty z informacjami o strajkach lub protestach w kraju. Na zewnątrz rząd zajmował twarde stanowisko, w zapisach widać, że liczył się ze społecznymi nastrojami i pod jaką był presją.

Tom zawiera protokoły siedemdziesięciu posiedzeń rządu Tadeusza Mazowieckiego w układzie chronologicznym: osiemnastu z 1989 r., pięćdziesięciu jeden z 1990 r. i jednego z 1991 r. Pierwsze posiedzenie odbyło się 13 września 1989, ostatnie 3 stycznia 1991 r.

Podstawą edycji są dokumenty przechowywane w Archiwum Akt Nowych w Warszawie (AAN) w zespole Urzędu Rady Ministrów (URM; 290). Protokoły posiedzeń rządu Mazowieckiego z 1989 r. (oraz wcześniejszych rządów) przekazano do AAN z Archiwum Rady Ministrów w 2017 r. spisem nr 107. Znajdują się obecnie w zespole URM w 18 teczkach posiedzeń od nr. 21 do nr. 38 o sygnaturach od 107/269 do 107/286. Pozostałe protokoły posiedzeń tego rządu (oraz późniejszych rządów) przekazano w 2020 r. spisem nr 123. Znajdują się w 51 teczkach posiedzeń od nr. 1 do nr. 50 w 1990 r.⁴ oraz w teczce posiedzenia rządu nr 1 w 1991 r. – o sygnaturach od 123/1 do 123/52.

Pierwsze prace nad edycją protokołów rozpoczęto na podstawie kopii dokumentów z prywatnych zbiorów Jerzego Ciemniewskiego, ówczesnego sekretarza Rady Ministrów i podsekretarza stanu w URM. Są one identyczne z tekstami protokołów znajdujących się w AAN, różni je czasem numer kopii. Teczki AAN są jednak znacznie bogatsze i dostępne dla badaczy w czytelni archiwum, dlatego przyjęto je jako podstawę źródłową edycji. Zawierają poza protokołem każdego posiedzenia rządu także jego stenogram i materiały dodatkowe.

Protokoły (wydruki opatrzone pieczęciami i numerami⁵) są syntetycznymi zapisami ustaleń podjętych na posiedzeniu rządu, notowanymi zgodnie z porządkiem obrad (zapis każdego punktu zaczyna się od powtórzenia jego sformułowania w porządku obrad). Są opracowane i autoryzowane (niektóre punkty były często zapisane na podstawie propozycji zgłaszanych przez osoby lub urzędy referujące i prowadzące daną sprawę). Ostatnim punktem protokołu był na ogół wykaz aktów normatywnych, czyli rozporządzeń i uchwał Rady Ministrów przyjętych w trybie obiegowym. Każdy protokół podpisywany był przez premiera lub osobę go zastępującą, a wcześniej przez osoby akceptujące zapisy pod względem formalnym: sekretarza Rady Ministrów Jerzego Ciemniewskiego oraz – pod względem redakcyjnym – dyrektora Biura Prezydialnego URM Tadeusza Milewskiego (którego podpisy pojawiają się dopiero od grudnia 1989). Posiedzenia

⁴ Numerację zaburza nr 44a nadzwyczajnego posiedzenia rządu 26 listopada 1990 r., po I turze wyborów prezydenckich.

⁵ Charakterystyczne elementy protokołów zob. il. 3 i 4 na s. 18, 19.

protokołowali obecni na nich pracownicy Biura Prezydialnego URM, ostateczny kształt zapisom nadawał dyrektor Biura⁶. Każdy protokół zawierał też dwa załączniki wymienione na początku: porządek obrad i listę obecności – osób odnotowywanych przez protokołujących, a nie podpisującą.

Stenogramy (wydruki opatrzone pieczęciami i numerami) są natomiast transkryptami, czyli dosłownymi zapisami wypowiedzi podczas posiedzeń rządu, przepisywanymi z taśm urządzeń rejestrujących (z tego powodu często ich fragmenty początkowe i końcowe się powtarzają). Nie są dopracowane ani zredagowane, nie podlegały procedurze autoryzacji, tak jak inne znane tego typu dokumenty (np. stenogramy posiedzeń Sejmu). Większość liczy powyżej 100 stron maszynopisu, tylko 14 – mniej. Najkrótszy zapis posiedzenia – 26 listopada 1990 r. po I turze wyborów prezydenckich, gdy rozmawiano o dymisji rządu – ma 28 stron. Trzyście stenogramów liczy blisko 200 stron lub więcej. Jest to materiał ciekawy dla badaczy, jednak ze względu na objętość niemożliwy do uwzględnienia. Co bardziej istotne, protokoły są znacznie prostszym i jaśniejszym przekazem niż rozwlekłe stenogramy. Dla zilustrowania charakteru stenogramów załączono ich fragmenty z kilku posiedzeń: pierwszego, ostatniego i wspomnianego po I turze wyborów prezydenckich⁷. Do stenogramów odwołano się też w kilku przypisach dla objaśnienia zapisów w protokołach.

Materiały dodatkowe znajdujące się w teczkach posiedzeń rządu zawierają ważne dane źródłowe dla badaczy i czytelników, ale nie zostały uwzględnione, także ze względu na objętość. W przypisach podano, gdzie można je odnaleźć, o ile zostały opublikowane (również w Internecie). Jeśli nie, w przypisie podano informację, w jakiej teźce znajduje się konkretny dokument wraz z jego charakterystyką, o ile nie wynikało to z zapisu w protokole.

Pierwszą i najważniejszą grupę materiałów dodatkowych stanowią rozporządzenia i uchwały Rady Ministrów (na ogół oryginały), zaakceptowane na danym posiedzeniu. W miejscu protokołu, w którym jest mowa o przyjęciu przez rząd takiego dokumentu, umieszczono przypis z odsyłaczem do Dziennika Ustaw (dla rozporządzeń, których publikacja była obligatoryjna) lub Monitora Polskiego (dla uchwał, jeśli zostały opublikowane). Większość uchwał rządu nie została jednak opublikowana, w takim wypadku w przypisie podano numer i datę przyjęcia uchwały (dla ułatwienia jej identyfikacji) wraz z krótką informacją o jej treści (o ile nie wynika to z opisu w protokole). Oryginały uchwał i rozporządzeń (lub kopie) znajdują się zazwyczaj w teczkach posiedzeń, na których je przyjęto – jeśli jest inaczej, odnotowano to w przypisie. Każdy taki dokument podpisujący

⁶ Relacja T. Milewskiego, kwiecień 2024 r.

⁷ Zob. il. 2, 9 i 10 na s. 16, 17, 24–27.

był przez premiera lub osobę go zastępującą, po wcześniejszej akceptacji pod względem formalnym przez tych samych urzędników URM, którzy podpisywali protokół, oraz przez dyrektora Biura Prawnego Macieja Granieckiego.

W teczkach z protokołami brakuje szesnastu uchwał. Ośmiu z nich Rada Ministrów po prostu nie uchwaliła, mimo że zarezerwowano na nie numery, co zaburza ciągłość numeracji. Dwie uchwały z 1990 r. (nr 14 i 120) utajniono; dopiero w czerwcu 2024 r. zostały odtajnione. Pierwsza określała liczbę osób podlegających powołaniu do wojska w 1990 r. na prawie 221 tys., druga zwiększała pobór w tym samym roku o 7 tys. osób. Obie są przechowywane w tym samym zespole URM w wyodrębnionej kancelarii tajnej⁸; po odtajnieniu ich kopie są udostępniane. Pozostałe sześć uchwał odnaleziono w innych teczkach zbioru URM⁹, zawierających wszystkie uchwały poza wspomnianymi dwiema odtajnionymi.

Drugą grupę materiałów dodatkowych w teczkach posiedzeń stanowią opracowania i dokumenty resortowe, czasem projekty ustaw czy projekty uchwał sejmowych wnoszonych na posiedzenia Rady Ministrów. Większość z nich pozostaje nieopublikowana i poza AAN niedostępna, w protokole przy punkcie je omawiającym podano przypis z odsyłaczem do teczki, w której się znajdują (nie zawsze jest toteczka tego samego posiedzenia). Z pewnością jednak w teczkach nie ma wszystkich materiałów z resortów, jakie były rozsyłane do ministrów przed posiedzeniem rządu. Zawartość teczek nie jest pod tym względem systematyczna.

Ciekawą częścią tej drugiej grupy materiałów dodatkowych są dokumenty związane z umowami zagranicznymi, które Rada Ministrów miała zaakceptować. Są to przede wszystkim teksty samych umów (choć nie wszystkie znalazły się w teczkach) oraz inne informacje do nich dołączane. Większość umów została opublikowana w Internetowej Bazie Traktatów MSZ (<https://traktaty.msz.gov.pl>), w przypisie wskazano wówczas konkretny adres internetowy. Jeśli jednak umowy nie ma w bazie, podano odsyłacz do danej teczki AAN, podobnie jak w przypadku informacji dołączanych do umów. Tylko niektóre umowy opublikowano w Dzienniku Ustaw lub podobnych drukach urzędowych – co odnotowano w przypisie.

Protokoły opatrzone też odsyłaczami do tekstów ustaw i uchwał (opublikowanych w Dzienniku Ustaw lub Monitorze Polskim) przyjętych później przez Sejm wraz z informacją o przebiegu procesu legislacyjnego (na stronach internetowych Sejmu). Dotyczy to dokumentów zaakceptowanych ostatecznie przez rząd – przypis taki umieszczano w protokole w miejscu, gdzie była mowa o przesłaniu danego projektu do Sejmu. Podano też, w miarę możliwości, odsyłacze

⁸ Archiwum Akt Nowych w Warszawie (dalej: AAN), Urząd Rady Ministrów (dalej: URM), sygn. KT 211/2.

⁹ AAN, URM, sygn. 104/360–104/362 (uchwały z 1989 r.) oraz 119/1–119/11 (pozostałe).

do publikacji internetowych innych dokumentów wspomnianych w protokołach. Wszystkie adresy materiałów w Internecie zgodne są ze stanem na dzień 31 sierpnia 2024 r. Przy niektórych dokumentach podano odsyłacze do prasy, o ile ukazały się w niej wzmianki na ich temat. W prasie nie publikowano jednak dokumentów w całości. Dodano też przypisy z niezbędnymi informacjami historycznymi w miejscach trudnych do zrozumienia.

Na końcu tomu zamieszczono wykazy rozporządzeń Rady Ministrów wraz z adresami publikacji w Dzienniku Ustaw oraz uchwał Rady Ministrów wraz z adresami publikacji w Monitorze Polskim bądź, dla uchwał nieopublikowanych, z informacją o ich statusie i sygnaturami teczek AAN, w których można je znaleźć. Podano również skład rządu Tadeusza Mazowieckiego, obejmujący osoby piastujące stanowiska do podsekretarza stanu. Całość opatrzone indeksem rzeczowym.

Wiele osób okazało nam ogromną życzliwość i bardzo pomogło przy pracy nad tym tomem. Serdecznie dziękujemy wszystkim za wkład w ostateczny kształt publikacji – szczególnie pracownikom Archiwum Akt Nowych i Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

* * *

W każdym protokole pominięto: nagłówek „Urząd Rady Ministrów”, klauzule „Do użytku służbowego”, „Poufne” lub „Jawne”, numer dokumentu, informacje i załączniki dotyczące osób obecnych na posiedzeniu i porządku obrad, końcowy podpis prezesa Rady Ministrów lub innej osoby prowadzącej obrady (ponieważ w protokołach odnotowywano, kto i kiedy je prowadził), informacje o osobach akceptujących protokoły pod względem formalnym (gdyż zawsze były to dwie wymienione wcześniej osoby) oraz podkreślenia w tekście: dat, terminów, funkcji, nazw urzędów i tematów poszczególnych punktów porządku obrad.

Zachowano kwoty i ceny w złotych sprzed denominacji przeprowadzonej w 1995 r. (10 tys. starych zł = 1 nowy zł, 1 bln starych zł = 100 mld nowych zł).

Nieliczne uzupełnienia dodano w nawiasach kwadratowych. Usunięto bez zaznaczania błędy oczywiste. Uwspółcześniono pisownię małych i wielkich liter oraz ortografię i interpunkcję. Jeśli tekst był zrozumiały, nie poprawiano oryginalnej pisowni, nawet przy drobnych błędach stylistycznych.

Zachowano graficzny sposób prezentacji tekstu – z wcięciami punktów i podpunktów – zwiększający jego czytelność.

Pod każdym protokołem zawarto informację o jego proveniencji archiwalnej.

62/35 53/41

URZĄD RADY MINISTRÓW
BIURO PREZYDIALNE

031

KAT. A

POSIEDZENIA RADY MINISTRÓW
PROTOKÓŁ NR 21 Z POSIEDZENIA RADY
MINISTRÓW
W DNIU 13.09. 1989 ROKU

str. 64

107/269
~~2930/21~~

1. Strona tytułowateczki w Archiwum Akt Nowych w Warszawie z dokumentami pierwszego posiedzenia rządu Tadeusza Mazowieckiego. AAN, URM, sygn. 107/269.

Zapis przebiegu obrad
na posiedzeniu RADY MINISTRÓW
w dniu 13 września 1989 r.

~~POUFNE~~
egz. nr 1

T-1

Prezes Rady Ministrów Tadeusz Mazowiecki

Proszę Państwa, więc otwieram pierwsze posiedzenie Rady Ministrów. Witam wszystkich członków Rządu i proszę, żeby nas obfotografowano możliwie mocno, żebyśmy mogli już potem poprawować.

Jest tutaj jako punkt pierwszy wymienione, znaczy jest porządek obrad, który Panie i Panowie, Pani i Panowie mają dostarczony porządek obrad. Nie wiem, czy w sprawie porządku są jakieś uwagi? Ja chciałem ze swej strony powiedzieć, że zależało mi na tym, żeby szybko zebrała się Rada Ministrów, żeby było jakieś wdrożenie prac, natomiast na pewno w związku z tą szybkością nie jesteśmy wszyscy dobrze do tego zebrania przygotowani, więc proszę tu o wybaczenie, jeżeli jakieś usterki będą, a w szczególności, ja wprawdzie różnym zebraniom w życiu przewodniczyłem, ale Rady Ministrów przewodniczę po raz pierwszy, więc proszę mi wszelkie potknięcia wybaczyć.

Otóż, więc jeśli chodzi o porządek, czy są jakieś uwagi? Jeżeli nie ma, rozumiem, że przyjmujemy ten porządek.

Chciałem powiedzieć, że ja nie przygotowałem i nie zamierzam tu wygłaszać jakiegos wielkiego przemówienia inauguracyjnego, to co miałem do powiedzenia, powiedziałem wczoraj. Mam nadzieję, że wszyscy członkowie Rady Ministrów zechcą jeszcze raz jakoś przestudiować to przemówienie i żeby mieć, że tak powiem - całość intencji Prezesa Rady Ministrów na uwadze, no i to co dotyczy poszczególnych dziedzin. Ale właśnie zwracam uwagę na tę całość. Właściwie to co chciałem powiedzieć, to byłoby tylko tyle, że chciałbym bardzo, żebyśmy się starali równocześnie postępować w tych dwóch czołowych zadaniach, które przed nami stoją: zadaniem reformy państwa i zadaniem przewyżnienia katastrofy gospodarczej, żebyśmy nie dali się bieżącym sprawom zepchnąć, żeby bieżące sprawy nie zepchnęły nas na tyle, żebyśmy utracili jakąś, powiedziałbym, równowagę między tym, a żeby równocześnie realizować jedno i drugie zadanie. Oczywiście nie rozumiem tego jakoś mechanicznie, ale chodzi o intencje, żeby bieżące sprawy nie przytłoczyły nas w jakimś jednym kierunku. Chciałbym, żeby postęp osiągać

2. Początkowy fragment stenogramu pierwszego posiedzenia rządu 13 września 1989 r. z krótką wypowiedzią premiera Tadeusza Mazowieckiego otwierającą obrady. AAN, URM, sygn. 107/269.

T-1

w jednej i drugiej sprawie. Myślę, że trzeba będzie to przetłumaczyć na bieżący plan naszych działań. Są na pewno sprawy zaległe, zwłaszcza legislacyjne, będzie chyba o tym mowa jeszcze w punkcie 5, które trzeba sięgnąć do spraw niewykonanych a niezbędnych do zrealizowania. Sądzę też, proszę Państwa, że byłoby dobrze i chciałbym jakby zaplanować jakieś takie posiedzenie, tylko w tej chwili sądzą, że najważniejszą sprawą jest, żeby każdy z nowych ministrów wszedł w swój resort i postarał się z tym resortem zapoznać i żeby mógł nim kierować, żeby nabrał znajomości spraw. Natomiast sądzą, że oprócz takich normalnych, bieżących zebrań Rady Ministrów, jakie są przewidziane, chciałbym żebyśmy - i to w nie za długim czasie - zdobyli się na przyjemniej jedno jakieś takie posiedzenie zamknięte, poza Warszawą, Rady Ministrów, żebyśmy po prostu mogli z sobą porozmawiać o sprawach ogólnych Polski, na temat, dokonać jakiejś takiej wymiany poglądów, poznać sposób rozumowania wzajemny, wszyscy wiemy, kto jest kto, ale razem w tym gronie jeszcześmy się nie zebrali, poza w tej chwili i rannym, i sądzą, że jakieś takie jedno posiedzenie, które nie będzie posiedzeniem po to, żeby załatwić sprawy, tylko żeby z sobą porozmawiać, wydaje mi się, że tej ekipie nowej by się przydało. Taka jest moja propozycja. Nie proponuję w tej chwili terminu, myślę, że niedługo trzeba to zrobić, ale nie ma jeszcze na tyle przygotowanej sprawy, żebym mógł z taką propozycją wystąpić.

A w tej chwili bym proponował, żeby właśnie mieć na uwadze, że oba te główne zadania trzeba podejmować, żeby przede wszystkim szybko wejść w działalność resortową. Uważam, że tydzień czasu to jest czas na wejście nowych ministrów w swoje resorty. Tym niemniej nie możemy pewnych rzeczy opóźniać, tak że następne normalne posiedzenie Rady Ministrów odbyłoby się w poniedziałek najbliższy. A inne sprawy wynikną po prostu z tego porządku dziennego.

Tyle bym miał do powiedzenia w tym punkcie pierwszym.

I od razu, ale może Państwo macie jakieś uwagi w stosunku do tej mojej propozycji, żeby raz się spotkać tak nie dla załatwienia spraw, czy to odpowiada, czy nie, czy może w ogóle w tym punkcie pierwszym są jakieś uwagi, to proszę bardzo.

Nie słyszę, to wobec tego, proszę bardzo.

Koniec T-1

9/14jp

Protokół ustaleń Nr 21/89
posiedzenia RADY MINISTRÓW
w dniu 13 września 1989 r.

Obradom przewodniczył Prezes Rady Ministrów Tadeusz Mazowiecki.

W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Rady Ministrów oraz zaproszeni według listy obecności, stanowiącej załącznik do oryginału protokołu.

Porządek obrad stanowi załącznik do protokołu.

Przewodniczący otworzył obrady o godz. 17.00.

Pkt 1. Inauguracyjne wystąpienie Prezesa Rady Ministrów

Nawiązując do ogłoszonego w Sejmie PRL w dniu 12 września 1989 r. exposé - Prezes Rady Ministrów zalecił członkom Rządu dokonanie pogłębionej analizy jego treści oraz zobowiązał ministrów, kierowników urzędów centralnych i wojewodów do podjęcia, w trybie pilnym, niezbędnych działań zmierzających do realizacji zadań ujętych w exposé - w nadzorowanych przez nich dziedzinach życia społeczno-gospodarczego.

Pkt 2. Propozycję składu Prezydium Rządu - przedstawił Prezes Rady Ministrów.

Rada Ministrów, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, powołała do składu Prezydium Rządu Ministra - Szefa Urzędu Rady Ministrów Jacka Ambroziaka.

Pkt 3. Projekt uchwały Rady Ministrów zmieniającej uchwałę w sprawie powołania Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów - przedstawił Minister - Szef Urzędu Rady Ministrów.

Rada Ministrów, po dyskusji:

- a) zaakceptowała projekt uchwały, uzupełniając skład Komitetu o Ministra - Członka Rady Ministrów Artura Balazsa oraz sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów Marka Dąbrowskiego,

3. Protokół pierwszego posiedzenia rządu 13 września 1989 r., pierwsza strona.
AAN, URM, sygn. 107/269.